

Avui és La Mare de Déu del Pilar (Pilarica)

Segons una antiga tradició, els primitius cristians van aixecar una ermita en honor de la Mare de Déu a la vora del riu Ebre, a la ciutat de Saragossa.

La primitiva i petita capella, amb el pas dels segles, s'ha convertit avui en una basílica grandiosa que acull innumbrables creients que, des de totes les parts de món, vénen a resar a la Verge i a venerar el seu Pilar.

Dilluns 12

Mare de Déu, Mare meva.
Luz bella, claror del dia.
Que la terra aragonesa
et vas dignar visitar,
aquest poble que t'adora,
del teu amor favor implora,
i t'aclama i et beneix
abraçada al teu Pilar.
Pilar sagrat
far esplendent,
ric present
de caritat,
pilar beneït
tro de glòria.
Tu a la victòria
ens portaràs.
Canteu, canteu
Himnes d'honor i lloança
a la Mare de Déu del Pilar.

Dimarts 13

Explicar: Caos a objectes perduts

En Animaland tots els habitants eren molt despistats. I el departament d'objectes perduts sempre tenia molta feina. En ell treballava el senyor Talp, qui portava anys sense trobar les seves ulleres i amb prou feines veia el que feia. Com ajudants, tenia als seus petits fills. Eren més de deu i el que més els agradava era jugar a amagar objectes. Per això, res estava on havia d'estar i el caos dominava l'oficina.

La senyora Ovella va acudir molt preocupada al departament d'objectes perduts. Aquell matí, mentre portava els seus petits a l'escola, havia perdut el seu mantell de llana. El senyor Talp volia ajudar-la i sabia que el senyor Cocodril, feia tan sols unes hores, li havia portat un abric de llana que havia trobat a la vora de la seva bassa. Però la peça de roba no apareixia. Així que el senyor Talp li va oferir a la senyora Ovella un bonic barret amb boniques plomes d'ànec. Que maca estava ara la senyora Ovella!

El senyor Guepard caminava trist perquè no trobava les seves taques. Se sentia nu i molts el confonien amb el senyor Gat. Després d'aixecar-se de la seva migdiada, va decidir anar a visitar el senyor Talp perquè li deixés un bonic vestit. I després de buscar i buscar vestits amb taques per tots els racons i no trobar res, el senyor Talp li va donar al senyor Guepard unes suaus ratlles de zebra perquè es vestís.

Era el torn de la senyoreta Cigne. Aquesta havia perdut una de les seves moltes plomes blanques. La senyoreta Cigne li va explicar al senyor Talp que per aquell petit forat li entrava ara l'aigua i des de llavors amb prou feines podia nedar al llac. Si el senyor Talp tenia alguna ploma, no la va trobar, però a canvi li va oferir a la senyoreta Cigne una brillant escata de peix perquè l'aigua no l'enfonsés mentre nedava.

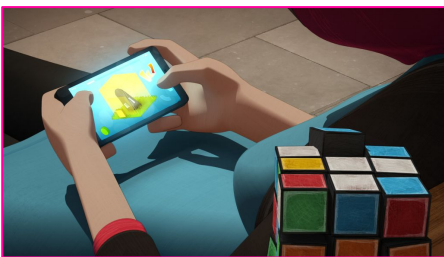
Mentre tot això passava, la mestra Gasela explicava als seus alumnes la importància de tenir cura de les nostres coses i, també, que un no s'ha de posar trist quan perd algun objecte, **perquè per a tot sempre hi ha una solució.**

Respirar: El camí en la muntanya

Tanco els ulls, respiro profundament i començo a visualitzar: M'imagino que estic al començament d'un sender, al peu d'una muntanya... Miro cap a terra, i el veig recobert de fulles seques de color marró... El camí està una mica costa amunt, i començo a pujar-lo... Mentre camino, em fixo que als costats d'aquest camí hi ha pins alts, de branques verdes... Entre els pins, distingeixo grans falgueres... Segueixo pujant, i ara veig el cel blau per sobre meu... Contemplo la meva ombra a un costat mentre avanço... sento el so de les meves petjades... sento un lleuger vent fresc a la cara... Em sento alegre i feliç d'estar en aquest camí... A la meva esquerra observo un petit rierol d'aigua... sento la seva remor... em desvio cap a aquest costat, descendeixo una petita costa, i veig el riu que flueix entre les pedres... Ara m'assec sobre l'herba, al costat del riu, mentre contemplo les seves aigües clares... Em tombo sobre l'herba, i sento com el meu cos es va relaxant més i més... Descanso profundament en aquest meravellós lloc...

Gràcies, Senyor, perquè ens has donat una vida plena de meravellosa natura. Encara que no tots puguem viure enmig de la natura, sabem que tots en podem tenir cura i gaudir-la de una manera molt senzilla.

Dijous 15

Mirar:"Scrambled" by Polder Animation

<https://youtu.be/9JBNmGIEdLY>

A l'estació de metro, una noia espera el proper tren. Mentre es veu obligada a esperar, juga amb el seu telèfon. Perduda en el seu joc virtual, no s'adona que un cub de Rubik cobra vida i intenta desesperadament cridar la seva atenció. El cub vol ser resolt, només vol tornar a ser un fascinant joc. El missatge del curtmetratge ens diu que hauríem de prendre les coses amb calma, aprendre a esperar, a esforçar-nos i veure que podem tenir un feliç resultat encara que ens hagi costat.

Divendres 16

Ser: Els llauradors malvats

Jesús discutia amb els fariseus i els va dir: Un senyor tenia una vinya molt ben cuidada i la va llogar a uns llauradors. Quan va arribar el temps de la collita, per demanar-los la seva part va enviar uns criats, i els llauradors els van apallissar; després en va enviar uns altres, i el mateix; al final va enviar el seu fill i el van matar. Llavors Jesús els va preguntar: Què creieu que farà l'amo de la vinya? Li van respondre: doncs donar-la-hi a altres llauradors. Llavors Jesús els va dir: Dons això és el que esteu fent vosaltres. El Pare ens diu "també he sembrat en vosaltres, us he donat uns dons i vull que sigueu generosos i que els compartiu". Adap. Mateu 21, 33-46

Jesús, transforma la meva vida perquè produeixi els fruits per als quals va ser creada.

